

HALİL CİBRAN

ERMİŞ

 PEGEMKÜLTÜR

Halil Cibran

ERMİŞ

ISBN 978-625-7740-67-8

Kitap içeriğinin tüm sorumluluğu yazarına aittir.

© 2025, PEGEM AKADEMİ

Bu kitabın basım, yayım ve satış hakları Pegem Akademi Yay. Eğt. Dan. Hizm. Tic. AŞ'ye aittir. Anılan kuruluşun izni alınmadan kitabın tümü ya da bölümleri, kapak tasarımı; mekanik, elektronik, fotokopi, manyetik kayıt ya da başka yöntemlerle çoğaltılamaz, basılamaz ve dağıtılamaz. Bu kitap, T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı bandrolü ile satılmaktadır. Okuyucularımızın bandrolü olmayan kitaplar hakkında yayınevimize bilgi vermesini ve bandrolsüz yayınları satın almamasını diliyoruz.

Pegem Akademi Yayıncılık, 1998 yılından bugüne uluslararası düzeyde düzenli faaliyet yürüten **uluslararası akademik bir yayinevi**dir. Yayımladığı kitaplar; Yükseköğretim Kurulunca tanınan yükseköğretim kurumlarının kataloglarında yer almaktadır. Dünyadaki en büyük çevrimiçi kamu erişim kataloğu olan **WorldCat** ve ayrıca Türkiye'de kurulan **Turcademy.com** tarafından yayınları taranmaktadır, indekslenmektedir. Aynı alanda farklı yazarlara ait 2000'in üzerinde yayını bulunmaktadır. Pegem Akademi Yayınları ile ilgili detaylı bilgilere <http://pegem.net> adresinden ulaşılabilir.

I. Baskı: Mayıs 2025, Ankara

Yayın-Proje: Selcan Durmuş
Dizgi-Grafik Tasarım: Tuğba Kaplan
Kapak Tasarımı: Pegem Akademi

Baskı: Sonçağ Yayıncılık Matbaacılık Reklam San Tic. Ltd. Şti.
İstanbul Cad. İstanbul Çarşısı 48/48 İskitler/Ankara

Yayıncı Sertifika No: 51818
Matbaa Sertifika No: 47865

İletişim

Pegem Akademi: Shira Ticaret Merkezi
Macun Mahallesi 204 Cad. No: 141/33, Yenimahalle/Ankara
Yayınevi: 0312 430 67 50
Dağıtım: 0312 434 54 24
Hazırlık Kursları: 0312 419 05 60
İnternet: www.pegem.net
E-ileti: yayinevi@pegem.net
WhatsApp Hattı: 0538 594 92 40

Halil Cibran

(6 Ocak 1883 Lübnan - 10 Nisan 1931 New York)

Lübnan asıllı Amerikalı bir felsefe yazarı, romancı, mistik şair ve ressamdır.

On iki yaşındayken ailesiyle birlikte Boston'a göç etti. On beş yaşında annesinin isteği üzerine eğitim için Lübnan'a döndü ve Maruni Kilisesi'ne bağlı al-Hikme'ye girdi. Burada Arapçasını yetkinleştirdi. 1903'te Boston'a dönüşünde bir Arap göçmen gazetesi olan *el-Muhacir*'de ilk edebi denemeleri yayımlandı. Bu sırada yaşamı boyunca ona koruyuculuk eden Mary Haskell ile tanıştı. Resim bilgisini geliştirmek amacıyla 1908-10 arasında Paris'te kaldıktan sonra 1912'de New York'a yerleşti ve kendisini Arapça ve İngilizce edebi denemeler, öyküler yazmaya ve resim yapmaya adanmıştı. Lübnan'dan gelme göçmenlerle birlikte etkili bir edebiyat kulübü kurdu. Vasiyeti üzerine Lübnan'a götürülerek gömüldü.

Halil Cibran'ın, F. Nietzsche, William Blake, *Kitabı Mukaddes* izlerini taşıyan edebi çalışmaları ve resimleri öncelikle aşk, ölüm, doğa, yurt özlemi gibi konuları işlerken onun dinsel ve mistik iç dünyasını yansıtır.

Ermiş (*The Prophet*), Kum ve Köpük (*Sand and Foam*) Kırık Kanatlar (*The Broken Wings*), Ermiş'in Bahçesi (*The Garden of the Prophet*) Cibran'ın önemli yapıtları arasındadır.

Gemiye Beklerken

Kendi çağının şafağı, seçilmiş ve sevgilisi El Mustafa, Orphalese kentinde on iki yıldır kendisini doğduğu adaya götürecek gemisini bekliyordu.

Derken, on ikinci yılda, hasat ayı Eylül'ün yedinci günü, kent surlarının dışındaki bir tepeye tırmanıp denize baktı; sis bulutları içinde gemisinin yaklaşmakta olduğunu gördü.

İşte o zaman yüreğinin kapıları ardına kadar açıldı ve sevinci engin denizlere doğru uçtu. Sonra, gözlerini kapayıp ruhunun sessizliğinde duaya başladı.

Ne var ki tepeden inerken içini bir hüznün sardı ve kalbinden bir düşünce geçti:

Nasıl terk edeceğim bu kenti, huzur içinde ve acı duymadan? Hayır, ruhum sızlamadan ayrılmayacağım buradan.

Uzundu surları içinde geçirdiğim acılı günler, uzundu yalnızlık geceleri. Peki, kim ayrılabilir acısından ve yalnızlığından, içinde bir pişmanlık duymadan?

Çoktur bütün bu sokaklara saçtığım ruhumun parçaları, çoktur özlemimin şu tepelerde çırılçıplak gezinen çocukları; nasıl bırakayım onları bir sorumluluk duymadan, yüreğim yanmadan?

Bu çıkarıp atacağım bir giysi değil, kendi ellerimle paralandığım bir ten.

Hayır, benim ardımda bıraktığım, uçup giden bir düşünce de değil, açlıktan ve susuzluktan olgunlaşmış bir yürek.

Ancak, oyalanamam daha fazla.

Her şeyi kendisine çağıran deniz çağırıyor beni de, gitmeliyim.

Kalırsam, saatler gecede yanıp tükenirken, donup billûrlaşacağım, bir kalıba tıkılıp kalacağım.

Ah! Buradaki her şeyi yanıma alabilseydim keşke. Ama nasıl alayım?

Ses onu kanatlandıran dili ve dudakları taşıyamaz. O tek başına boşluğa haykırmaktır.

Yuvasından kurtulan bir kartalın güneşin önünde yalnız uçuşu gibi.

Ve El Mustafa tepenin eteğine vardığında, yeniden denize doğru baktı ve limana yaklaşan gemisini gördü. Pruvadakiler memleketinin çocuklarıydı.

Ruhunun sevgiyle eridiğini hissetti ve şöyle dedi:

Ey kadim anamın oğulları, ey dalgaların süvarileri,

Kaç kez yelken açtınız düşlerimde! Ve şimdi ben uyanırken geliyorsunuz, benim en derin düşüm olan bu uyanma vaktinde.

Hazırım gitmeye, arzum fora etmiş yelkenlerini, rüzgâr beklemekte.

Bu durgun havada içime çekeceğim son bir soluktur bu, son bir kez dönüp bakacağım arkama sevgiyle.

Ve sonra, sizden biri, gemiciler arasında bir gemici olacağım.

Ve sen, engin deniz, benim uykusuz anam.

Irmaklar ve nehirler için, tek sensin huzur ve özgürlük.